

SFS 2004:1240

Utkom från trycket
den 17 december 2004

Lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön;

utfärdad den 9 december 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön²

dels att 17 b § skall upphöra att gälla,

dels att 7 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 17 § skall lyda ”Försäkring mot kostnader för sjuklön”.

7 §³ Sjuklöneperioden omfattar den första dag arbetstagarens arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom och de därpå följande tretton kalenderdagarna i sjukperioden. En sjuklöneperiod börjar inte om arbetstagaren inte avhåller sig från arbete åt arbetsgivaren. En sjuklöneperiod börjar dock senast dag för vilken arbetstagaren erhåller sådan reseersättning som avses i andra stycket. En sjuklöneperiod som börjat löpa bryts om anställningen upphör.

Som sjukperiod anses sådan tid under vilken arbetstagaren i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i 4 §. Sjukperioden omfattar också tid då arbetstagaren för att underlätta återgång i arbetet i stället för sjuklön erhåller ersättning för resor till och från arbetet. Detta gäller även dag med reseersättning då sjuklön inte skulle ha utgivits enligt 6 § första stycket 1.

Om en sjukperiod börjar inom fem dagar från det en tidigare sjukperiod avslutats skall sjuklöneperioden omfatta endast så många dagar att den tillsammans med en sjuklöneperiod hos samma arbetsgivare under den tidigare sjukperioden utgör fjorton kalenderdagar. Vid tillämpning av 6 § skall beaktas dagar i den tidigare sjuklöneperioden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Den nya lydelsen av 7 § skall även tillämpas på en sjuklöneperiod som pågår vid ikraftträdandet.

3. Den upphävda 17 b § gäller fortfarande för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

¹ Prop. 2004/05:21, bet. 2004/05:SfU5, rskr. 2004/05:111.

² Senaste lydelse av 17 b § 2003:424.

³ Senaste lydelse 2003:424.

SFS 2004:1240

På regeringens vägnar

HANS KARLSSON

Kjell Rempner
(Socialdepartementet)